



MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 187 (XXXI) — Nr. 63

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 25 ianuarie 2019

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 509 din 17 iulie 2018 referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 480 alin. (3) teza a doua din Codul de procedură civilă	2–3
Decizia nr. 520 din 17 iulie 2018 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 28 alin. (1) lit. a) și ale art. 45 alin. (1) lit. b) raportate la art. 14 alin. (1) lit. f), precum și cele ale art. 59 alin. (1) lit. a) raportat la art. 57 alin. (4) lit. d) din Legea nr. 295/2004 privind regimul armelor și al munițiilor.....	4–5
Decizia nr. 526 din 17 iulie 2018 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 322 partea introductivă teza a treia și ale art. 324 alin. 1 pct. 1 teza a doua din Codul de procedură civilă din 1865	6–8
Decizia nr. 594 din 27 septembrie 2018 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite	8–10
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
7. — Ordin al ministrului afacerilor interne privind stabilirea conținutului-cadru, întocmirea și avizarea documentațiilor tehnico-economice aferente obiectivelor de investiții noi și/sau lucrărilor de intervenții la construcții existente, cuprinse în programele Ministerului Afacerilor Interne	11–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 509

din 17 iulie 2018

referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 480 alin. (3) teza a doua din Codul de procedură civilă

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Luminița Nicolescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 480 alin. (3) teza a doua din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Ascon — S.A. din Focșani în Dosarul nr. 1.177/44/2016 al Curții de Apel Galați — Secția I civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.517D/2017.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, având în vedere practica instanței de contencios constituțional.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 15 martie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 1.177/44/2016, **Curtea de Apel Galați — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 480 alin. (3) teza a doua din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Societatea Ascon — S.A. din Focșani într-o cauză având ca obiect soluționarea unei cereri de anulare a unei decizii civile.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autoarea acesteia arată, în esență, că trimiterea cauzei spre rejudecare primei instanțe, doar la cererea părților, fără ca aceasta să poată fi realizată din oficiu, încalcă dreptul fundamental invocat deoarece, în lipsa unei atari cereri, este privată de un dublu grad de jurisdicție, atunci când prima instanță nu a intrat în judecata fondului. Renunțarea la beneficiul dublului grad de jurisdicție nu poate fi confundată cu absența solicitării exprese la acest beneficiu. Renunțarea trebuie să fie expresă și făcută în fața judecătorului. Se mai arată că apelantul nu are de unde să știe, să anticipeze că instanța de fond nu a intrat în mod greșit în judecarea fondului, așa cum o cere art. 480 alin. (3) din Codul de procedură civilă, și atacă sentința pronunțată pentru alte motive decât nesoluționarea fondului, astfel că în cererea sa de apel nu are de ce să solicite anticipat trimiterea cauzei spre rejudecare instanței de fond.

6. Nu poate fi vorba de aplicarea principiului disponibilității atunci când părții i se cere să facă o solicitare expresă, anticipată, fără să cunoască elementele necesare, cu privire la o eventualitate pe care nu o poate prevedea și nici controla.

7. **Curtea de Apel Galați — Secția I civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Aceasta arată că prin dispozițiile art. 480 alin. (3) din Codul de procedură

civilă, legiuitorul a dat prioritate principiului celerității judecării cauzelor față de cel al dublului grad de jurisdicție, pe care însă nu îl elimină în totalitate, ci lasă la aprecierea părților din proces beneficiul acestuia, ca expresie a principiului disponibilității, principiu fundamental al procesului civil, potrivit căruia obiectul și limitele procesului sunt stabilite prin cererile și apărările părților.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

9. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Acesta arată că, prin intermediul mandatului constituțional prevăzut la art. 126 din Constituție, prin noua reglementare procesual-civilă au fost consacrate soluțiile pe care le pronunță instanța de apel. În doctrină s-a arătat că acestea dau, ca regulă, prioritate ideii de a soluționa procesul pe fond, de mai mulți judecători, cu celeritate sporită și cheltuieli mai puține, în dauna principiului dublului grad de jurisdicție, care însă nu este un principiu constituțional. Așadar, în doctrină opțiunea legiuitorului a fost apreciată pozitiv, numai astfel instituția evocării fondului putând asigura, împreună cu alte măsuri, judecarea cauzelor într-un „termen optim și previzibil”. În același sens s-a mai arătat că legiuitorul a sacrificat principiul celor două grade de jurisdicție din dorința de a promova în mod ferm principiul celerității judecăților, imperativ afirmat în mod insistent și în cadrul unor decizii pronunțate în ultima perioadă de Curtea Europeană a Drepturilor Omului și că o atare soluție nu este inedită nici în peisajul european al dreptului judiciar, o reglementare asemănătoare regăsindu-se și în Franța (art. 568 din Codul de procedură civilă francez). Tot astfel, s-a subliniat că legiuitorul a păstrat soluția derogării de la principiul dublului grad de jurisdicție, prin care se asigură celeritatea judecării cauzei, scurtându-se durata procesului și evitându-se, totodată, tergiversarea judecării prin reluarea ciclului procesual, din motive imputabile primei instanțe, iar pentru părți economie de timp și bani.

10. Acesta mai menționează jurisprudența relevantă în materie a Curții Constituționale, respectiv Decizia nr. 515 din 20 iunie 2006.

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 480 alin. (3) teza a doua din Codul de procedură civilă, dispoziții care au următorul cuprins: „(3) În cazul în care se constată că, în mod greșit, prima instanță a soluționat procesul fără a intra în judecata fondului ori judecata s-a făcut în lipsa părții care nu a fost legal citată, instanța de apel va anula hotărârea atacată și va judeca procesul, evocând fondul. *Cu toate acestea, instanța de apel va anula hotărârea atacată și va trimite cauza*

spre rejudecare primei instanțe sau altei instanțe egale în grad cu aceasta din aceeași circumscripție, în cazul în care părțile au solicitat în mod expres luarea acestei măsuri prin cererea de apel ori prin întâmpinare; trimiterea spre rejudecare poate fi dispusă o singură dată în cursul procesului. Dezlegarea dată problemelor de drept de către instanța de apel, precum și necesitatea administrării unor probe sunt obligatorii pentru judecătorii fondului.”

14. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale cuprinse în art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, se constată că instanța de contencios constituțional s-a mai pronunțat asupra prevederilor invocate, prin raportare la critici asemănătoare, constatând că sunt constituționale.

16. Astfel, prin Decizia nr. 26 din 20 ianuarie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 125 din 17 februarie 2016, paragrafele 14—19, Curtea a observat că în evoluția legislației procesual civile soluțiile pe care instanța de apel le putea pronunța, în ipotezele analizate, au cunoscut un conținut normativ diferit, legiuitorul propunând soluții legislative distincte sau complementare, în virtutea competenței sale constituționale conferite de art. 126 alin. (2) din Legea fundamentală. Astfel, până la adoptarea, în anul 2005, a Legii nr. 219/2005 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 138/2000 pentru modificarea și completarea Codului de procedură civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 609 din 14 iulie 2005, Codul de procedură civilă prevedea soluția ca instanța de apel să păstreze cauza spre rejudecare, fără a reglementa și posibilitatea retrimiterii acesteia primei instanțe, din oficiu sau la solicitarea părților. În perioada 2005—2010, legiuitorul a prevăzut soluția retrimiterii, din oficiu, a cauzei spre rejudecare primei instanțe pentru ca, ulterior, prin Legea nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 714 din 26 octombrie 2010, să prevadă păstrarea cauzei spre judecare corelativ cu posibilitatea dispunerii trimiterii acesteia primei instanțe la propunerea părților, această ultimă soluție legislativă având o configurație normativă relativ similară celei propuse în noua lege procesual civilă.

17. Curtea a reținut că prin dispozițiile art. 480 alin. (3) din Codul de procedură civilă, criticate în prezenta cauză, legiuitorul dă prioritate principiului celerității judecării cauzelor față de cel al dublului grad de jurisdicție, pe care însă nu îl elimină, ci lasă la aprecierea părților din proces beneficiul acestuia, ca expresie a principiului disponibilității, principiu fundamental al procesului civil, potrivit căruia obiectul și limitele procesului sunt stabilite prin cererile și apărările părților. În condițiile legii, partea poate, după caz, renunța la judecarea cererii de chemare în judecată sau la însuși dreptul prețins, poate recunoaște pretențiile părții adverse, se poate învoi cu aceasta pentru a pune capăt, în tot sau în parte, procesului, poate renunța la exercitarea căilor de atac ori la executarea unei hotărâri. De asemenea, partea poate dispune de drepturile sale în orice alt mod permis de lege (art. 9 din Codul de procedură civilă).

22. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Societatea Ascon — S.A. din Focșani în Dosarul nr. 1.177/44/2016 al Curții de Apel Galați — Secția I civilă și constată că prevederile art. 480 alin. (3) teza a doua din Codul de procedură civilă sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Galați — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 17 iulie 2018.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Principiul disponibilității trebuie însă coroborat și cu celelalte principii care guvernează procesul civil, cum ar fi legalitatea, astfel încât părțile au obligația să îndeplinească actele de procedură în condițiile, ordinea și termenele stabilitate de lege sau de judecător, să-și probeze pretențiile și apărările, să contribuie la desfășurarea fără întârziere a procesului, urmărind tot astfel finalizarea acestuia [art. 10 alin. (1) din Codul de procedură civilă].

18. Așadar, Curtea a reținut că prin textul de lege criticat care, pentru rațiuni de celeritate, prevede că instanța de apel anulează hotărârea atacată și judecă procesul evocând fondul, ceea ce echivalează cu existența unei singure căi de atac, nu se aduce atingere accesului liber la justiție, întrucât Constituția nu conține nicio dispoziție referitoare la numărul gradelor de jurisdicție, iar părțile își pot apăra drepturile și interesele în fața instanței de apel la fel cum ar fi putut să o facă și în situația în care cauza ar fi fost trimisă spre rejudecare primei instanțe. Mai mult, textul dă posibilitatea părții care manifestă un interes să solicite dispunerea trimiterii cauzei spre judecare primei instanțe, beneficiind în acest mod de un dublu grad de jurisdicție. Textul legal criticat reprezintă o garanție a aplicării art. 21 din Constituție, astfel cum acesta se interpretează, potrivit art. 20 alin. (1) din Legea fundamentală, și prin prisma art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale prin care se asigură celeritatea judecării cauzei, evitându-se tergiversarea judecării prin reluarea ciclului procesual din motive imputabile primei instanțe.

19. În continuare, Curtea a reținut că dispozițiile constituționale referitoare la folosirea căilor de atac fac vorbire despre modul de exercitare al acestora și nu menționează numărul lor, doar într-o atare ipoteză renunțarea la o cale de atac ar fi putut constitui o cauză de neconstituționalitate (a se vedea în acest sens Decizia nr. 92 din 21 martie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 388 din 6 iunie 2002, sau Decizia nr. 237 din 12 septembrie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 759 din 17 octombrie 2002).

20. Așadar, Curtea a reținut că, prin textul de lege criticat, legiuitorul, în virtutea competenței sale constituționale conferite de art. 126 alin. (2) potrivit căruia „*Competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege*” și art. 129 potrivit căruia „*Împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii*” din Legea fundamentală, a reglementat o soluție legislativă prin care, pe de o parte, se dă eficiență celerității soluționării cauzelor și se evită prelungirea excesivă a ciclului procesual atât prin reglementarea soluției pe care o poate pronunța instanța de apel, cât și prin limitarea posibilității trimiterii cauzei spre rejudecare o singură dată în cursul procesului, iar, pe de altă parte, conferă posibilitatea părților de a beneficia de dublul grad de jurisdicție, atunci când apreciază oportunitatea acestuia.

21. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, Curtea constată că soluția și considerentele care o fundamentează își mențin valabilitatea și în prezenta cauză.

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 520

din 17 iulie 2018

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 28 alin. (1) lit. a și ale art. 45 alin. (1) lit. b raportate la art. 14 alin. (1) lit. f), precum și cele ale art. 59 alin. (1) lit. a raportat la art. 57 alin. (4) lit. d) din Legea nr. 295/2004 privind regimul armelor și al munițiilor

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Luminița Nicolescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 14 alin. (1) lit. f) și ale art. 57 alin. (4) lit. d) din Legea nr. 295/2004 privind regimul armelor și al munițiilor, excepție ridicată de Ionel Palade în Dosarul nr. 1.951/62/2016 al Curții de Apel Brașov — Secția contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.914D/2017.

2. La apelul nominal se prezintă, pentru autorul excepției de neconstituționalitate, doamna avocat Claudia Daciana Culcear din Baroul Brașov, cu împuternicire avocațială depusă la dosar, lipsind celelalte părți. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului părții prezente, care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate. Acesta arată că legea trebuie să fie previzibilă.

4. În continuare, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, având în vedere practica instanței de contencios constituțional.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Încheierea din 30 mai 2017, pronunțată în Dosarul nr. 1.951/62/2016, **Curtea de Apel Brașov — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 14 alin. (1) lit. f) și ale art. 57 alin. (4) lit. d) din Legea nr. 295/2004 privind regimul armelor și al munițiilor**, excepție ridicată de Ionel Palade într-o cauză având ca obiect anularea actului administrativ prin care s-a dispus anularea dreptului reclamantului de a deține, a purta și folosi arme și muniții letale și neletale supuse autorizării, anularea și retragerea permisului de port armă.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia arată, în esență, că prevederile legale sunt neconstituționale, întrucât nu îndeplinesc condiția de claritate, precizie și previzibilitate, fiind formulate ambiguu și lăsând loc unor interpretări abuzive ale legii din partea organelor abilitate să o pună în aplicare.

7. **Curtea de Apel Brașov — Secția contencios administrativ și fiscal** apreciază că excepția de neconstituționalitate este

neîntemeiată, arătând că norma de drept este previzibilă și clară, permițând celor cărora li se adresează să poată identifica, în mod rezonabil, situațiile în care se poate dispune restrângerea dreptului.

8. Noțiunea de date și informații cuprinsă în art. 14 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 295/2004 trebuie interpretată prin corelare cu celelalte noțiuni, respectiv date și informații de orice natură, existente la organele competente, referitoare la eventualul pericol pe care îl poate reprezenta o persoană pentru ordinea publică, siguranța națională, viața și integritatea corporală a persoanelor.

9. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

10. **Guvernul** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Astfel, se arată că dreptul de a purta armă nu este un drept constituțional garantat, ci este un drept ale cărui limite de exercitare se stabilesc prin lege, unde sunt impuse condiții menite să asigure, pe de o parte, exercitarea acestui drept, iar, pe de altă parte, să nu permită accesul facil la procurarea armelor de către persoane care prezintă pericol pentru ordinea publică, siguranța națională, viața și integritatea corporală a persoanelor. Această stare de pericol este analizată de organele competente, potrivit legii, și chiar Constituția, în cuprinsul art. 53, permite restrângerea exercițiului unor drepturi, prin lege, pentru protejarea acestor valori, iar condiționalitățile impuse de acesta sunt întrunite.

11. **Avocatul Poporului** arată că își menține punctul de vedere reținut de Curtea Constituțională în deciziile nr. 563 din 12 iulie 2016 și nr. 567 din 12 iulie 2016.

12. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

13. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

14. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, astfel cum reiese din actul de sesizare, îl constituie dispozițiile art. 14 alin. (1) lit. f) și ale art. 57 alin. (4) lit. d) din Legea nr. 295/2004 privind regimul armelor și al munițiilor. Din examinarea excepției de neconstituționalitate rezultă că, în realitate, obiectul acesteia îl constituie prevederile art. 28 alin. (1) lit. a) și ale art. 45 alin. (1) lit. b) raportate la art. 14 alin. (1) lit. f), precum și cele ale art. 59 alin. (1) lit. a) raportat la art. 57 alin. (4) lit. d) din Legea nr. 295/2004 privind regimul armelor și al munițiilor, republicată

în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 425 din 10 iunie 2014, dispoziții care au următorul cuprins:

— Art. 28 alin. (1) lit. a): „(1) Dreptul de deținere a armelor se anulează dacă titularul se află în una dintre următoarele situații: a) nu mai îndeplinește condițiile prevăzute la art. 14 alin. (1) lit. c), e) și f);”;

— Art. 45 alin. (1) lit. b): „(1) Anularea dreptului de port și folosire a armelor letale se dispune de către organele competente dacă titularul dreptului se află în una dintre următoarele situații:

[...] b) nu mai îndeplinește vreuna dintre condițiile prevăzute la art. 14 alin. (1) lit. b), c), e) și f);”;

— Art. 14 alin. (1) lit. f): „(1) Autorizația de procurare a armelor letale se acordă persoanelor prevăzute la art. 13 alin. (2)—(5), dacă îndeplinesc, cumulativ, următoarele condiții:

[...] f) nu prezintă pericol pentru ordinea publică, siguranța națională, viața și integritatea corporală a persoanelor, conform datelor și informațiilor existente la organele competente;”;

— Art. 59 alin. (1) lit. a): „(1) Dreptul de deținere, respectiv de port și folosire a armelor neletale supuse autorizării se anulează dacă titularul se află în una dintre următoarele situații:

a) nu mai îndeplinește condițiile prevăzute la art. 57 alin. (4) lit. a), c) și d);”;

— Art. 57 alin. (4) lit. d): „(4) Autorizația de procurare a armelor neletale prevăzute în categoria C din anexă se acordă persoanelor prevăzute la alin. (1), dacă îndeplinesc, cumulativ, următoarele condiții:

[...] d) nu prezintă pericol pentru ordinea publică, siguranța națională, viața și integritatea corporală a persoanelor, conform datelor și informațiilor existente la organele competente;”.

15. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, dispozițiile legale criticate încalcă dispozițiile constituționale cuprinse în art. 1 alin. (5) în componenta sa privind calitatea legii și în art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

16. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că instanța de contencios constituțional s-a mai pronunțat asupra unora dintre dispozițiile legale atacate, prin prisma unor critici relativ similare. Astfel, prin Decizia nr. 148 din 17 martie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 319 din 26 aprilie 2016, paragrafele 22—24, prin care a analizat prevederile art. 28 din Legea nr. 295/2004 privind regimul armelor și al munițiilor, Curtea a reținut că această lege a fost adoptată ca urmare a armonizării legislației interne cu cea a Uniunii Europene în domeniul armelor, în vederea integrării în

Uniunea Europeană, respectiv transpunerea Directivei Consiliului 91/477/CEE din 18 iunie 1991 privind controlul achiziționării și deținerii de arme, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 256 din 13 septembrie 1991. Potrivit art. 3 din Directiva 91/477/CEE, „statele membre pot adopta, în cadrul propriilor legislații, măsuri mai stricte decât cele prevăzute de prezenta directivă (...)”. De asemenea, astfel cum reiese din expunerea de motive a proiectului de lege, la adoptarea acestuia s-a ținut cont de prevederile Convenției europene cu privire la controlul achiziționării și deținerii armelor de foc de către particulari, adoptată la Strasbourg la 28 iunie 1978, ratificată prin Legea nr. 116/1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 143 din 8 iulie 1997, și de prevederile Protocolului împotriva fabricării și traficului ilegal de arme de foc, piese și componente ale acestora, precum și de muniții, adițional la Convenția Națiunilor Unite împotriva criminalității transnaționale organizate, adoptată la New York la 15 noiembrie 2000, la care România a aderat prin Legea nr. 9/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 179 din 2 martie 2004 (a se vedea Decizia nr. 421 din 15 octombrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 713 din 20 noiembrie 2013).

17. De asemenea, Curtea a reținut că, potrivit art. 46 alin. (3) și art. 59 alin. (3) coroborat cu art. 29 alin. (3) din Legea nr. 295/2004, soluția anulării permisului de armă și a folosirii armelor letale și neletale pentru care este necesară autorizarea este supusă controlului judecătoresc, potrivit Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

18. Referitor la pretinsa încălcare a art. 1 alin. (5) în componenta sa privind claritatea, precizia și previzibilitatea legii, Curtea a constatat că prevederile legale criticate sunt îndeajuns de clare, noțiunea de pericol/pericol social neputând fi reglementată cu o precizie absolută, măsurile luate de autoritățile administrative fiind supuse cenzurii instanței de contencios administrativ.

19. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, Curtea constată că soluția și considerentele care o fundamentează își mențin valabilitatea și în prezenta cauză.

20. Distinct de cele arătate mai sus, Curtea constată că prevederile de lege criticate nu pun în discuție restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți fundamentale și, prin urmare, dispozițiile art. 53 din Constituție nu au incidență în cauză.

21. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Ionel Palade în Dosarul nr. 1.951/62/2016 al Curții de Apel Brașov — Secția contencios administrativ și fiscal și constată că prevederile art. 28 alin. (1) lit. a) și ale art. 45 alin. (1) lit. b) raportate la art. 14 alin. (1) lit. f), precum și cele ale art. 59 alin. (1) lit. a) raportat la art. 57 alin. (4) lit. d) din Legea nr. 295/2004 privind regimul armelor și al munițiilor sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Brașov — Secția contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 17 iulie 2018.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. VALER DORNEANU

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 526

din 17 iulie 2018

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 322 partea introductivă teza a treia și ale art. 324 alin. 1 pct. 1 teza a doua din Codul de procedură civilă din 1865

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Luminița Nicolescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 322 alin. 1 teza a treia și ale art. 324 alin. 1 pct. 1 teza a doua din Codul de procedură civilă din 1865, excepție ridicată de Societatea Conex Prahova — S.A. din București în Dosarul nr. 2.240/1/2016 al Curții de Apel Târgu Mureș — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 487D/2018.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea nr. 422/R din 20 februarie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 2.240/1/2016, **Curtea de Apel Târgu Mureș — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 322 paragraful 1 teza a treia și ale art. 324 alin. 1 pct. 1 teza a doua din Codul de procedură civilă din 1865**, excepție ridicată de Societatea Conex Prahova — S.A. din București într-o cauză având ca obiect soluționarea unei cereri de revizuire formulate împotriva unei decizii civile.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autoarea acesteia arată, în esență, că prevederile legale criticate sunt neconstituționale, întrucât termenul de o lună în cadrul căruia poate fi declarată calea de atac a revizuirii curge de la pronunțarea hotărârii date de instanța de recurs după evocarea fondului. Se apreciază că, până la momentul luării la cunoștință de conținutul întregii hotărâri, părțile nu sunt în măsură să aprecieze în mod corect și pertinent dacă, în evocarea fondului, instanța de recurs s-a pronunțat asupra unor lucruri care nu s-au cerut, nu s-a pronunțat asupra unui lucru cerut ori a dat mai mult decât s-a cerut. Minuta pronunțată în ședință publică de către instanța de recurs și publicată pe

portalul instanțelor judecătorești nu conține toate informațiile necesare părții pentru a aprecia cu privire la incidența motivului de revizuire menționat.

6. Prin instituirea unui termen care curge de la pronunțare și care forțează partea să formuleze revizuire înaintea motivării hotărârii se ajunge la situații absurde, în care motivarea este influențată de cererea de revizuire, ceea ce neagă încă o dată dreptul părții de acces la o instanță imparțială în condițiile în care o cerere de revizuire corect întemeiată pe conținutul dispozitivului va putea fi invalidată de considerentele hotărârii.

7. Pentru aceste motive se impune declararea ca neconstituțională a prevederii art. 324 referitoare la termenul de declarare a revizuirii de la pronunțare sau acceptarea că această prevedere este constituțională numai în măsura în care dispozitivul hotărârii nu evocă fondul.

8. Acest text de lege care impune declararea căii de atac de la momentul pronunțării hotărârii, dată la care partea este în imposibilitate de a cunoaște motivele avute în vedere de instanță, este o dovadă a încălcării accesului liber la justiție.

9. Se afirmă că există discriminare în situația în care două categorii de persoane sunt tratate diferit în lipsa unei justificări rezonabile. În situația de față, persoanele cărora li s-a comunicat hotărârea judecătorească beneficiază de un termen suficient de 30 de zile. Totuși, partea căreia nu i s-a comunicat hotărârea judecătorească va beneficia de un termen mai scurt, fără să poate fi reținută nicio culpă sau sancțiune. Nu există nicio diferență obiectivă sau rațională între cele două categorii de persoane și totuși legea introduce această discriminare. Prezumția de comunicare a unei hotărâri judecătorești încă de la pronunțare, în condițiile în care pentru subiectul tratat tocmai considerentele neredactate sunt cele mai relevante, este de natură să înfrângă principiul înscris la art. 16 raportat la art. 21 din Constituție.

10. **Curtea de Apel Târgu Mureș — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Aceasta arată că, în ceea ce privește accesul liber la justiție prevăzut de art. 21 alin. (1) din Constituție, acest lucru presupune accesul la mijloacele procedurale prin care justiția se înfăptuiește, însă legiuitorului îi revine competența exclusivă de a institui regulile de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești, aceasta fiind soluția care rezultă în mod neechivoc din dispozițiile art. 126 alin. (2) din Constituție potrivit cărora „*competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege*”. Așadar, Constituția nu interzice stabilirea prin lege a anumitor condiții sau reguli de procedură în privința exercitării drepturilor procesuale. Din contră, legiuitorului îi revine competența exclusivă de a stabili reguli privind desfășurarea proceselor.

11. Ca o consecință, stabilirea condițiilor pentru sesizarea instanțelor de judecată, inclusiv sub aspectul hotărârilor judecătorești care pot forma obiectul cererii de revizuire,

respectiv al termenului procedural de formulare a cererii în discuție și al momentului de la care acesta începe să curgă, nu reprezintă o îngrădire a accesului la justiție, câtă vreme aceste limitări nu aduc atingere dreptului amintit în substanța sa. Dimpotrivă, prin instituirea condițiilor de admisibilitate a cererii de revizuire și a punctului de început al termenului de introducere a acesteia legiuitorul a urmărit respectarea principiului securității și stabilitatea raporturilor juridice, cu atât mai mult cu cât este vorba despre o cale extraordinară de atac, de retractare, iar nu de reformare.

12. Din aceeași perspectivă, instanța apreciază că nu poate fi reținută nici încălcarea prevederilor art. 53 din Legea fundamentală, instituirea unor condiții pentru sesizarea instanțelor de judecată cu o cerere de revizuire nereprezentând o restrângere a exercițiului dreptului procesual al revizuentului, ci o modalitate prin care legiuitorul a urmărit prevenirea exercitării abuzive a dreptului procesual, respectiv asigurarea protecției drepturilor și intereselor legitime ale celorlalte părți.

13. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

14. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

15. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

16. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 322 alin. 1 teza a treia și ale art. 324 alin. 1 pct. 1 teza a doua din Codul de procedură civilă din 1865. Din examinarea excepției de neconstituționalitate, Curtea constată că, în realitate, obiectul acesteia îl constituie dispozițiile art. 322 partea introductivă teza a treia și ale art. 324 alin. 1 pct. 1 teza a doua din Codul de procedură civilă din 1865, care au următorul cuprins:

— Art. 322 alin. 1 teza a treia: *„Revizuirea unei hotărâri rămase definitivă în instanța de apel sau prin neapelare, precum și a unei hotărâri dată de o instanță de recurs **atunci când evocă fondul**, se poate cere în următoarele cazuri:*

1. dacă dispozitivul hotărârii cuprinde dispoziții potrivnice ce nu se pot aduce la îndeplinire;”;

— Art. 324 alin. 1 pct. 1: *„Termenul de revizuire este de o lună și se va socoti:*

1. în cazurile prevăzute de art. 322 pct. 1, 2 și 7 al. 1, de la comunicarea hotărârilor definitive, iar când hotărârile au fost date de instanțe de recurs după evocarea fondului, de la pronunțare; pentru hotărârile prevăzute la punctul 7 al. 2 de la pronunțarea ultimei hotărâri;”.

17. Curtea observă că la data de 15 februarie 2013 au intrat în vigoare majoritatea dispozițiilor din noul Cod de procedură civilă. Având în vedere considerentele Deciziei nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, dar și dispozițiile art. 3 alin. (1) din

Legea nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 365 din 30 mai 2012, Curtea urmează să analizeze dispozițiile legale criticate din Codul de procedură civilă din 1865, întrucât ele continuă să își producă efecte juridice în cauza de față.

18. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale cuprinse în art. 16 privind egalitatea în drepturi, în art. 21 privind accesul liber la justiție, precum și în art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

19. Examinând excepția de neconstituționalitate, se constată că instanța de contencios constituțional s-a mai pronunțat asupra prevederilor art. 324 alin. 1 pct. 1 teza a doua, prin raportare la critici asemănătoare, constatând că sunt constituționale.

20. Astfel, prin Decizia nr. 214 din 28 februarie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 342 din 2 mai 2008, Decizia nr. 1.083 din 14 octombrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 786 din 25 noiembrie 2008, și Decizia nr. 817 din 19 mai 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 6 august 2009 și Decizia nr. 1.663 din 15 decembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 112 din 19 februarie 2010, Curtea a reținut că hotărârea atacată prin intermediul revizuirii nu este criticată în raport cu materialul dosarului existent la data pronunțării acelei hotărâri, ci numai pe baza unor împrejurări noi, necunoscute de instanța de judecată la data pronunțării. De aceea, formularea și motivarea unei cereri de revizuire nu depind în mod direct de cunoașterea argumentării instanței, care a stat la baza pronunțării hotărârii atacate.

21. Totodată, Curtea a statuat că obligația părților de a-și exercita drepturile procesuale în cadrul termenelor stabilite de lege reprezintă expresia aplicării principiului privind dreptul persoanei la judecarea procesului său în mod echitabil și într-un termen rezonabil.

22. De asemenea, prin Decizia nr. 235 din 5 iunie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 550 din 31 iulie 2003, Curtea a statuat că prin art. 324 alin. 1 pct. 1 din Codul de procedură civilă legiuitorul nu a înțeles să stabilească un tratament discriminatoriu, ci un regim legal diferit, impus de existența unor situații procesuale diferite, și, în aceste condiții, părților interesate nu li se încalcă accesul liber la justiție, atâta vreme cât pot sesiza instanțele judecătorești în termenul legal cu cererea de revizuire.

23. În ceea ce privește prevederile art. 322 partea introductivă teza a treia, Curtea reține faptul că s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 258 din 6 martie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 380 din 20 mai 2008, prin raportare la critici similare, constatând că sunt constituționale.

24. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței Curții, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în aceste decizii își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

25. În aceste condiții, Curtea constată că nu poate reține încălcarea art. 16 și art. 21 din Constituție. Așadar, Curtea constată că prevederile de lege criticate nu pun în discuție restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți fundamentale și, prin urmare, dispozițiile art. 53 din Constituție nu au incidență în cauză.

26. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Societatea Conex Prahova — S.A. din București în Dosarul nr. 2.240/1/2016 al Curții de Apel Târgu Mureș — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și constată că prevederile art. 322 partea introductivă teza a treia și ale art. 324 alin. 1 pct. 1 teza a doua din Codul de procedură civilă din 1865 sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Târgu Mureș — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 17 iulie 2018.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,

Fabian Niculae

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 594

din 27 septembrie 2018

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Bianca Drăghici	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, excepție ridicată de George Sebastian Perpelea în Dosarul nr. 9.047/288/2016 al Judecătoria Râmnicu Vâlcea — Secția civilă. Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 410D/2017.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, procedura de citare fiind legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care arată că instanța constituțională s-a pronunțat în prealabil asupra unor critici similare celor formulate în prezentul dosar și, întrucât nu au intervenit elemente noi de natură a schimba soluțiile adoptate de Curte, se impune menținerea jurisprudenței.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 22 noiembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 9.047/288/2016, **Judecătoria Râmnicu Vâlcea — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite**. Excepția a fost ridicată de George Sebastian Perpelea într-o cauză civilă întemeiată pe dispozițiile Legii nr. 77/2016.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autorul susține, în esență, că dispoziția legală criticată a fost legiferată împotriva scopului regăsit în expunerea de motive a actului normativ, care nu prevedea nicio excepție de la posibilitatea dării în plată a imobilelor ipotecate în favoarea creditorului-instituție bancară, indiferent de modul de folosință a acestora (referirea

inițiatorului este expresă, în sensul că indică termenul de bunuri imobile în general, fără excepții), ideea de bază a legii fiind aceea de restabilire a echilibrului contractual în cazul contractelor încheiate cu instituții bancare, în situația unei „crize a contractului”, moment în care părțile trebuie să împartă riscul în mod egal. Se apreciază că argumentul prezentat anterior se verifică prin dispozițiile art. 3 din Legea nr. 77/2016.

6. Având în vedere jurisprudența Curții Constituționale, autorul excepției apreciază că pentru determinarea încălcării art. 16 din Constituție sunt analizate atât scopul normei, cât și adecvarea criteriului de diferențiere, prin raportare la scop; pentru justificarea unei diferențieri este necesară existența unui criteriu obiectiv și rațional de departajare, prin raportare la scop; pentru aplicarea sancțiunii constituționale specifice, respectiv acordarea unui drept sau eliminarea unui privilegiu, este relevantă departajarea între discriminare și privilegii, iar în cazul art. 4 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 77/2016 se instituie o diferențiere între cetățeni, iar această diferențiere nu este justificată de un scop constituțional, în contextul în care diferențierea nu se bazează pe un criteriu obiectiv, prin raportare la scop.

7. Ca atare, se susține că, deși scopul legii este unul legitim, presiunea constantă exercitată de bănci în timpul procesului de legiferare a condus la adoptarea unor reglementări discriminatorii, care au dat alte conotații termenului de consumator, restrângând în mod nejustificat aplicarea legii doar la o parte dintre aceștia, deși cealaltă categorie de consumatori se află într-o ipoteză identică.

8. **Judecătoria Râmnicu Vâlcea — Secția civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate invocată este neîntemeiată. Instanța consideră că Legea nr. 77/2016 are un caracter social, reparator și urmărește restabilirea unui echilibru între drepturile și obligațiile părților unor contracte de credit bancar. Cu toate acestea, legiuitorul este liber să stabilească domeniul de aplicare a legii și să îl limiteze, între altele, la destinația concretă a sumelor de bani în sensul achiziției unei locuințe. Dimpotrivă, nelimitând acest domeniu, legiuitorul ar fi deturnat scopul legii și ar fi impus un tratament identic unor situații incomparabile, specific discriminării, punând consumatorii de credite pentru locuințe în aceeași situație juridică în care s-ar fi regăsit consumatorii de credite inclusiv pentru speculă imobiliară, or, caracterul reparator al legii îi vizează numai pe cei dintâi, având în vedere caracterul primar al nevoii satisfăcute.

9. Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

10. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, norma criticată aplicându-se tuturor persoanelor aflate în situații similare. În acest sens se arată că prin Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, Curtea a statuat faptul că „legiuitorul a configurat cadrul legal reprezentat de Legea nr. 77/2016 luând în considerare o impreviziune aplicabilă *ope legis* pentru toate contractele de credit în derulare, deformând condițiile aplicării impreviziunii. Posibilitatea părților din contractele respective de a prezenta situația de fapt dintr-un dosar în fața unei instanțe judecătorești este absolut necesară având în vedere că judecătorul trebuie să verifice această situație, astfel încât instituția dării în plată să nu fie un instrument discreționar pus la dispoziția doar a unei părți și, astfel, să dezechilibreze raportul contractual. Numai în acest fel se poate asigura, în aceste cazuri, respectarea principiului egalității armelor în cadrul procesului civil.”

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 4 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 330 din 28 aprilie 2016, cu următorul cuprins: „(1) Pentru stingerea creanței izvorând dintr-un contract de credit și a accesoriilor sale prin dare în plată trebuie îndeplinite, în mod cumulativ, următoarele condiții: [...] c) creditul a fost contractat de consumator cu scopul de a achiziționa, construi, extinde, moderniza, amenaja, reabilita un imobil cu destinație de locuință sau, indiferent de scopul pentru care a fost contractat, este garantat cu cel puțin un imobil având destinația de locuință.”

14. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, dispozițiile legale criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (5) privind statul de drept și ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că asupra dispozițiilor criticate s-a mai pronunțat, în raport cu critici și prevederi constituționale similare, sens în care sunt **Decizia nr. 571 din 19 septembrie 2017**, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 979 din 11 decembrie 2017, și **Decizia nr. 618 din 10 octombrie 2017**, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 430 din 21 mai 2018, prin care a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate.

16. Astfel, Curtea, având în vedere jurisprudența sa referitoare la principiul egalității, spre exemplu, Decizia nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994, și raportând soluțiile de principiu rezultate din considerentele acestei decizii la dispozițiile criticate în prezenta cauză, a reținut că debitorii-consumatori vizați de prevederile Legii nr. 77/2016, respectiv cei care au contractat credite cu scopul de a achiziționa, construi, extinde, moderniza, amenaja, reabilita un imobil cu destinație de locuință și au garantat cu un imobil cu destinație de locuință, și ceilalți debitori care au contractat credite în alte scopuri, dar care nici nu au garantat cu un imobil cu destinație de locuință, sunt în situații diferite, care impun un tratament juridic diferit.

17. De altfel, referitor la aplicabilitatea Legii nr. 77/2016, Curtea a reiterat faptul că, potrivit art. 4 din acest act normativ, pentru stingerea creanței izvorând dintr-un contract de credit și a accesoriilor sale prin dare în plată, trebuie îndeplinite, în mod cumulativ, următoarele condiții: a) creditorul și consumatorul fac parte din categoriile prevăzute la art. 1 alin. (1), astfel cum acestea sunt definite de legislația specială; b) cuantumul sumei împrumutată, la momentul acordării, nu depășea echivalentul în lei a 250.000 euro, sumă calculată la cursul de schimb publicat de către Banca Națională a României în ziua încheierii contractului de credit; c) creditul a fost contractat de consumator cu scopul de a achiziționa, construi, extinde, moderniza, amenaja, reabilita un imobil cu destinație de locuință sau, indiferent de scopul pentru care a fost contractat, este garantat cu cel puțin un imobil având destinația de locuință;

d) consumatorul să nu fi fost condamnat printr-o hotărâre definitivă pentru infracțiuni în legătură cu creditul pentru care se solicită aplicarea Legii nr. 77/2016.

18. Ca atare, din analiza prevederilor legale rezultă că instanța, potrivit art. 4 alin. (1) din Legea nr. 77/2016, verifică îndeplinirea cumulativă a anumitor condiții: persoanele cărora li se aplică prevederile legale, cuantumul sumei împrumutate, scopul contractării creditului, precum și lipsa în privința consumatorului debitor a vreunei condamnări pronunțate printr-o hotărâre definitivă pentru infracțiuni în legătură cu creditul pentru care se solicită aplicarea legii (a se vedea Decizia nr. 571 din 19 septembrie 2017, precitată, paragraful 13).

19. Cu privire la teoria impreviziunii, prin Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 53 din 18 ianuarie 2017, paragraful 95, Curtea a reținut că, sub imperiul Codului civil din 1864, atât doctrina, cât și practica au recunoscut posibilitatea aplicării teoriei impreviziunii în cazul în care un eveniment excepțional și exterior voinței părților, ce nu putea fi prevăzut în mod rezonabil de acestea la data încheierii contractului, ar face excesiv de oneroasă executarea obligației debitorului. Această instituție și-a găsit aplicarea în sistemul de drept românesc încă din prima parte a secolului al XX-lea, după Primul Război Mondial, atunci când societatea s-a confruntat cu o importantă criză economică, fiind de asemenea utilizată de judecătorii români după 1989 și în contextul schimbărilor importante ce au avut loc ca urmare a transformării regimului politic din România și a liberalizării prețurilor. Astfel, sub regimul Codului civil din 1864 (aplicabil contractelor din dosarele de față), teoria impreviziunii era fundamentată pe prevederile art. 970 care stipulau: „*Convențiile trebuie executate cu bună-credință. Ele obligă nu numai la ceea ce este expres într-însele, dar la toate urmările, ce echitatea, obiceiul sau legea dă obligației după natura sa.*” Așadar, chiar dacă nu era consacrată *in terminis*, din punct de vedere normativ, impreviziunea rezulta din însăși reglementarea de principiu relativă la contracte, ea fiind justificată prin elementele de bună-credință și echitate ce caracterizează executarea contractelor. Condițiile privind aplicarea impreviziunii au fost decelate în jurisprudență și preluate în mare parte în Codul civil actual, într-o formă aproximativ identică (art. 1.271).

23. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de George Sebastian Perpelea în Dosarul nr. 9.047/288/2016 al Judecătoriei Râmnicu Vâlcea — Secția civilă, și constată că dispozițiile art. 4 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Râmnicu Vâlcea — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 27 septembrie 2018.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Bianca Drăghici

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE

ORDIN

privind stabilirea conținutului-cadru, întocmirea și avizarea documentațiilor tehnico-economice aferente obiectivelor de investiții noi și/sau lucrărilor de intervenții la construcții existente, cuprinse în programele Ministerului Afacerilor Interne

Având în vedere prevederile art. 42 din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 1 din Hotărârea Guvernului nr. 907/2016 privind etapele de elaborare și conținutul-cadru al documentațiilor tehnico-economice aferente obiectivelor/proiectelor de investiții finanțate din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 7 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Interne, aprobată cu modificări prin Legea nr. 15/2008, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul afacerilor interne emite următorul ordin:

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — (1) La nivelul Ministerului Afacerilor Interne, denumit în continuare *M.A.I.*, funcționează Consiliul tehnico-economic, în scopul analizării și avizării studiilor de fezabilitate și fezabilitate ale obiectivelor de investiții noi, precum și a documentațiilor de avizare a lucrărilor de intervenții la construcții existente, cuprinse în programele *M.A.I.*

(2) Consiliul tehnico-economic este constituit ca organ consultativ de specialitate, care analizează necesitatea și oportunitatea realizării unor obiective de investiții, prezintă concluzii și recomandări referitoare la categoriile de documentații aferente investițiilor publice, aflate în competența de aprobare a *M.A.I.*

(3) Categoriile de documentații aferente investițiilor publice aflate în competența de aprobare a *M.A.I.* sunt:

- studii de fezabilitate;
- studii de fezabilitate;
- documentații de avizare a lucrărilor de intervenții cuprinse în programele *M.A.I.*

(4) Ordonatorul principal de credite analizează și, după caz, aprobă realizarea obiectivelor de investiții.

Art. 2. — Pentru obiectivele de investiții aflate în competența de aprobare a Guvernului, obținerea avizului Consiliului interministerial de avizare lucrări publice de interes național și locuințe, precum și elaborarea proiectului de hotărâre a Guvernului se fac prin grija unității beneficiare, după obținerea avizului Consiliului tehnico-economic.

Art. 3. — În sensul prezentului ordin, termenii și expresiile următoare: „obiectiv/proiect de investiții”, „obiect de investiții”, „obiectiv/proiect mixt de investiții”, „obiectiv/proiect major de investiții”, „intervenție la construcție existentă”, „investiție publică”, „investitor”, „beneficiar al investiției”, „construcție”, „construcție existentă”, „construcție nefinalizată”, „soluție tehnică”, „durata de execuție a obiectivului de investiții”, „durata de realizare a obiectivului de investiții” și „durata de implementare a obiectivului de investiții” au înțelesurile prevăzute în art. 2 din Hotărârea Guvernului nr. 907/2016 privind etapele de elaborare și conținutul-cadru al documentațiilor tehnico-economice aferente obiectivelor/proiectelor de investiții finanțate din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare.

CAPITOLUL II

Funcționarea și atribuțiile Consiliului tehnico-economic

SECȚIUNEA 1

Funcționarea Consiliului tehnico-economic

Art. 4. — (1) Consiliul tehnico-economic este format din reprezentanți ai *M.A.I.*, componența acestuia fiind prevăzută în anexa nr. 1.

(2) Consiliul tehnico-economic este condus de un președinte. În lipsa acestuia, ședințele Consiliului tehnico-economic sunt conduse, prin delegare, de vicepreședinte.

(3) Pregătirea și desfășurarea lucrărilor Consiliului tehnico-economic se asigură de secretariatul acestuia, denumit în continuare *secretariat*, care funcționează în cadrul Direcției proiectare și consultanță în construcții, denumită în continuare *D.P.C.C.*, din subordinea Direcției generale logistice.

Art. 5. — (1) Consiliul tehnico-economic își desfășoară lucrările în prezența a cel puțin două treimi din numărul membrilor săi.

(2) În cazul în care, din motive obiective, un membru nu poate participa la ședință, acesta este reprezentat, pe bază de împuternicire, de înlocuitorul său legal, cu drept de vot.

(3) Convocarea membrilor pentru ședință se face prin grija secretarului, de regulă, cu minimum 5 zile înainte de data desfășurării ședinței ori în timp util.

(4) Ședințele Consiliului tehnico-economic se organizează lunar sau ori de câte ori este nevoie.

Art. 6. — (1) La ședințele Consiliului tehnico-economic participă și reprezentanți ai ordonatorilor secundari de credite pentru investițiile ai căror beneficiari sunt ordonatori terțiari de credite din subordine, reprezentanți ai beneficiarilor care au calitatea de ordonatori terțiari de credite din finanțarea directă a ordonatorului principal de credite, precum și, după caz, reprezentanți ai beneficiarilor care nu dispun de suport logistic propriu, pentru susținerea necesității și oportunității investițiilor propuse spre avizare.

(2) În funcție de complexitatea lucrărilor, la ședințele Consiliului tehnico-economic pot participa, în calitate de invitați, reprezentanți ai altor unități/instituții/structuri aflate în subordinea/în coordonarea/în cadrul *M.A.I.*, pentru susținerea necesității și oportunității investițiilor propuse spre avizare.

Art. 7. — (1) Membrii Consiliului tehnico-economic analizează propunerile ordonatorilor secundari și terțiari de credite privind necesitatea/oportunitatea realizării obiectivelor de investiții ale *M.A.I.*, răspund pentru avizarea acestora și întocmesc o fișă individuală de evaluare, al cărei model este prevăzut în anexa nr. 2, din care rezultă concluziile și propunerile analizei efectuate, potrivit domeniului de competență.

(2) Concluziile și propunerile rezultate se comunică în cadrul ședinței Consiliului tehnico-economic.

Art. 8. — Mapa de lucru a ședinței Consiliului tehnico-economic este pusă la dispoziția membrilor cu cel puțin 5 zile înainte de data desfășurării ședinței și conține:

- a) ordinea de zi;
- b) notele de prezentare aferente documentațiilor supuse aprobării;
- c) documentația tehnico-economică aferentă lucrărilor supuse analizei;
- d) referatul elaborat de către D.P.C.C. privind analiza documentațiilor tehnico-economice.

SECȚIUNEA a 2-a

Atribuțiile Consiliului tehnico-economic

Art. 9. — Consiliul tehnico-economic are următoarele atribuții:

- a) analizarea și avizarea studiilor de fezabilitate și fezabilitate aferente obiectivelor noi de investiții aflate în competența de aprobare a:
 - (i) Guvernului (prin hotărâre a Guvernului);
 - (ii) ordonatorului principal de credite;
 - (iii) ordonatorilor secundari și terțiari de credite;
- b) analizarea și avizarea documentațiilor aferente lucrărilor de intervenții la construcțiile existente aflate în competența de aprobare a:
 - (i) ordonatorului principal de credite;
 - (ii) ordonatorilor secundari și terțiari de credite;
- c) analizarea și avizarea documentelor și a documentațiilor pentru care sunt necesare actualizări ale devizelor generale, precum și modificări ale soluțiilor și indicatorilor tehnico-economici;
- d) analizarea stadiului execuției investițiilor avizate, în cazul modificărilor de indicatori tehnico-economici.

CAPITOLUL III

Atribuțiile secretariatului Consiliului tehnico-economic

Art. 10. — (1) Secretariatul are următoarele atribuții:

- a) primește și înregistrează documentațiile propuse spre analiză și avizare;
- b) întocmește ordinea de zi și convocatorul ședințelor;
- c) comunică celor interesați data întâlnirii și ordinea de zi a ședințelor Consiliului tehnico-economic, în conformitate cu prevederile art. 5 alin. (3), după aprobarea de către președintele Consiliului tehnico-economic a ordinii de zi și a convocatorului ședințelor;
- d) pregătește mapele de lucru pentru membrii Consiliului tehnico-economic;
- e) întocmește avizul Consiliului tehnico-economic și ordinul de aprobare a indicatorilor tehnico-economici, în condițiile art. 19 alin. (2);
- f) întocmește procese-verbale de avizare, urmărește introducerea în documentații a condițiilor și recomandărilor stabilite prin concluziile ședinței de avizare;
- g) întocmește și păstrează registrul unic al proceselor-verbale de ședință și registrul avizelor și ordinelor emise;
- h) transmite avizele și documentația supusă avizării ordonatorilor de credite beneficiari și structurii din aparatul central al M.A.I. care gestionează programul de investiții al ministerului;
- i) numerotează și înregistrează avizele și ordinele într-un registru constituit special în acest scop;
- j) păstrează un exemplar din documentația supusă avizării;
- k) întocmește baza de date și gestionează arhiva Consiliului tehnico-economic.

(2) În situația în care documentațiile prevăzute la alin. (1) lit. a) sunt incomplete, acestea se restituie beneficiarilor pentru completare.

CAPITOLUL IV

Avizarea documentațiilor tehnico-economice aferente obiectivelor de investiții noi și/sau lucrărilor de intervenții la construcții existente

SECȚIUNEA 1

Documentații tehnico-economice aferente obiectivelor de investiții noi și/sau lucrărilor de intervenții la construcții existente

Art. 11. — Documentațiile tehnico-economice pentru realizarea obiectivelor/proiectelor noi de investiții în domeniul construcțiilor, a lucrărilor de intervenții la construcții existente și a altor lucrări de investiții se elaborează, pe etape, potrivit dispozițiilor art. 1 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 907/2016, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 12. — Documentațiile tehnico-economice aferente obiectivelor de investiții noi și/sau lucrărilor de intervenții la construcții existente sunt prevăzute în anexele nr. 3—10 la Hotărârea Guvernului nr. 907/2016, cu modificările și completările ulterioare.

SECȚIUNEA a 2-a

Etapale de întocmire și avizare a documentațiilor tehnico-economice aferente obiectivelor de investiții noi și/sau lucrărilor de intervenții la construcții existente

Art. 13. — Etapele de întocmire și avizare a documentațiilor tehnico-economice în fazele de studiu de fezabilitate și studiu de fezabilitate pentru lucrările de investiții/documentație de avizare a lucrărilor de intervenții la construcții existente se desfășoară astfel:

a) cu un an înaintea propunerii de avizare în Consiliul tehnico-economic al M.A.I., unitățile beneficiare, ai căror conducători au calitatea de ordonatori terțiari de credite aflați în finanțarea directă a ordonatorului principal de credite sau de ordonatori secundari de credite, transmit la Direcția generală logistică, până la data de 30 septembrie a anului în curs, solicitările de investiții pentru nevoile proprii și, după caz, pentru nevoile ordonatorilor terțiari din subordine, însoțite de note conceptuale avizate de către conducătorii respectivi; solicitările se analizează și răspunsul li se comunică acestora de către D.P.C.C. până la data de 31 octombrie a anului în curs;

b) până la data de 31 decembrie a anului în curs, unitățile beneficiare transmit Direcției generale logistice temele de proiectare verificate și avizate de către ordonatorii secundari de credite și ordonatorii terțiari de credite aflați în finanțarea directă a ordonatorului principal de credite, însoțite de extras de carte funciară, certificat de urbanism, avize de principiu, studiu geotehnic, audit energetic și expertiză tehnică, după caz, plan de situație, plan rețele exterioare, relevee, secțiuni, fațade;

c) ori de câte ori este nevoie, în cazul existenței unor situații de urgență temeinic argumentate în nota conceptuală, unitățile beneficiare pot solicita D.P.C.C. elaborarea, cu celeritate, a documentațiilor prevăzute la art. 1 alin. (2) lit. b) din Hotărârea Guvernului nr. 907/2016, cu modificările și completările ulterioare, în baza documentelor prezentate la lit. b).

Art. 14. — Se interzice ordonatorilor de credite să treacă la întocmirea fazelor ulterioare de proiectare aferente obiectivelor de investiții și lucrărilor de intervenții în lipsa avizării în Consiliul tehnico-economic a fazei anterioare de proiectare prevăzute la art. 1 alin. (2) lit. b) din Hotărârea Guvernului nr. 907/2016, cu modificările și completările ulterioare.

SECȚIUNEA a 3-a

Procedura de avizare a documentațiilor tehnico-economice aferente obiectivelor de investiții noi și/sau lucrărilor de intervenții la construcții existente

Art. 15. — Procedura de avizare a documentațiilor tehnico-economice se desfășoară conform următoarelor etape:

a) prezentarea de către responsabilii de lucrări din cadrul unităților/instituțiilor/structurilor aflate în subordinea/în coordonarea/

în cadrul M.A.I. a documentelor corespunzătoare etapelor prevăzute la art. 1 alin. (2) lit. a) și b) din Hotărârea Guvernului nr. 907/2016, cu modificările și completările ulterioare;

b) analizarea și verificarea de către membrii Consiliului tehnico-economic a dosarelor care cuprind lucrările supuse analizei;

c) supunerea la vot a documentației corespunzătoare fiecărui dosar;

d) avizarea de către membrii Consiliului tehnico-economic a dosarelor care cuprind lucrările supuse analizei;

e) întocmirea procesului-verbal al ședinței de către secretarul Consiliului tehnico-economic;

f) întocmirea avizului tehnico-economic;

g) întocmirea ordinului de aprobare, pentru investițiile aflate în competența de aprobare a ordonatorului principal de credite.

Art. 16. — (1) Documentațiile tehnico-economice analizate și avizate de Consiliul tehnico-economic se referă la realizarea obiectivelor/proiectelor noi de investiții în domeniul construcțiilor, a lucrărilor de intervenții la construcții existente și a altor lucrări de investiții, astfel cum sunt definite de Hotărârea Guvernului nr. 907/2016, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Actualizarea devizului general se face în condițiile prevederilor art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 907/2016, cu modificările și completările ulterioare, precum și în următoarele situații:

a) la modificarea soluțiilor tehnice;

b) la finalizarea proiectului tehnic de execuție.

(3) După actualizarea devizului general potrivit alin. (2), indicatorii tehnico-economici se avizează de Consiliul tehnico-economic.

Art. 17. — (1) Avizarea sau respingerea documentației tehnico-economice se face prin votul majorității simple a membrilor prezenți cu drept de vot.

(2) Președintele Consiliului tehnico-economic nu are drept de vot.

Art. 18. — Documentațiile tehnico-economice respinse de la avizare se returnează beneficiarului/autorității contractante, prin grija secretariatului, în termen de 15 zile calendaristice de la data ședinței, comunicându-se totodată motivele care au stat la baza deciziei de respingere.

SECȚIUNEA a 4-a

Avizarea și întocmirea ordinului de aprobare pentru obiectivele de investiții noi și/sau lucrările de intervenții la construcții existente

Art. 19. — (1) Certificarea necesității și oportunității realizării obiectivelor de investiții noi și/sau a lucrărilor de intervenții la construcții existente, în concordanță cu cerințele autorității contractante și cu posibilitățile financiare preconizate, se materializează printr-un aviz emis de Consiliul tehnico-economic, al cărui model este prevăzut în anexa nr. 3.

(2) Avizul cuprinde informații privind denumirea, codul și indicatorii tehnico-economici ai investiției.

(3) Pentru investițiile noi și/sau lucrările de intervenții aflate în competența de aprobare a ordonatorului principal de credite, odată cu avizul se emite și ordinul de aprobare a indicatorilor tehnico-economici, al cărui model este prevăzut în anexa nr. 4.

(4) Avizele și ordinele se întocmesc de către secretariatul Consiliului tehnico-economic, se numerotează și se înregistrează într-un registru special destinat care se păstrează la secretariat.

(5) Pentru obiectivele de investiții noi și/sau lucrările de intervenții la construcții existente aflate în competența de aprobare a celorlalți ordonatori de credite, ordinul se emite de către aceștia.

Art. 20. — (1) Avizele/Ordinele eliberate de Consiliul tehnico-economic sunt valabile până la finalizarea obiectivelor de investiții.

(2) Documentațiile tehnico-economice aferente obiectivelor de investiții noi și/sau lucrărilor de intervenții la construcții existente pentru care, în termen de 4 ani de la data eliberării avizului/ordinului, nu s-a efectuat nicio cheltuială dintre cele cuprinse în devizul general aprobat fac obiectul unei noi proceduri de avizare, în conformitate cu prevederile art. 15.

Art. 21. — (1) Studiile de fezabilitate, de fezabilitate, precum și documentațiile de avizare pentru lucrări de intervenții la construcții existente se întocmesc de către D.P.C.C.

(2) În cazul în care D.P.C.C. nu are capacitatea de elaborare a documentațiilor solicitate, beneficiarii pot contracta servicii de proiectare cu firme de specialitate, în conformitate cu prevederile legale din domeniul achizițiilor publice, cu avizul prealabil al acesteia.

Art. 22. — Studiile de fezabilitate, de fezabilitate, precum și documentațiile de avizare pentru lucrări de intervenții la construcții existente, elaborate de firme de specialitate, se supun spre avizare Consiliului tehnico-economic numai după verificarea documentațiilor de către D.P.C.C.

Art. 23. — (1) Direcția generală logistică elaborează și aplică criteriile specifice M.A.I. de analiză și selecție a proiectelor de investiții publice, aprobate de secretarul general.

(2) În baza avizelor Consiliului tehnico-economic și a criteriilor specifice M.A.I., Direcția generală logistică elaborează anual, pentru fundamentarea bugetului anului următor, tabelul centralizator privind prioritizarea proiectelor de investiții la nivelul M.A.I., în conformitate cu prevederile Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 980/2005 pentru aprobarea Normelor metodologice privind criteriile de evaluare și selecție a obiectivelor de investiții publice, aprobat de secretarul general.

(3) Notele de fundamentare elaborate la nivelul ordonatorilor de credite privind necesitatea și oportunitatea efectuării cheltuielilor aferente celorlalte categorii de investiții incluse la lit. C „Alte cheltuieli de investiții” a art. 38¹ alin. (1) din Legea nr. 500/2002, cu modificările și completările ulterioare, se aprobă astfel:

a) de către secretarul general pentru cheltuielile efectuate la nivelul:

(i) ordonatorului principal de credite;

(ii) aparatului propriu al ordonatorilor secundari de credite;

(iii) ordonatorilor terțiari de credite aflați în finanțarea directă a ordonatorului principal de credite;

b) de către ordonatorii secundari de credite pentru cheltuielile efectuate la nivelul ordonatorilor terțiari de credite din subordine, cu acordul prealabil al ordonatorului principal de credite cu privire la necesitatea și oportunitatea investiției.

Art. 24. — (1) Prezentul ordin nu se aplică obiectivelor/proiectelor de investiții:

a) ale căror lucrări sunt în curs de execuție la data intrării în vigoare a Hotărârii Guvernului nr. 907/2016, cu modificările și completările ulterioare;

b) pentru ale căror proiecte tehnice/studii de fezabilitate/documentații de avizare a lucrărilor de intervenții au fost inițiate procedurile de achiziție publică până la data intrării în vigoare a Hotărârii Guvernului nr. 907/2016, cu modificările și completările ulterioare, prin transmiterea spre publicare a anunțului de participare/emiterea invitației de participare, respectiv ale căror proiecte tehnice/studii de fezabilitate/documentații de avizare a lucrărilor de intervenții au fost recepționate de investitor/beneficiar ori au fost depuse spre aprobare/avizare;

c) pentru care a fost aprobată finanțarea anterior intrării în vigoare a Hotărârii Guvernului nr. 907/2016, cu modificările și completările ulterioare;

d) ale căror proiecte tehnice/studii de fezabilitate/documentații de avizare a lucrărilor de intervenții necesită actualizare, în conformitate cu actele normative în vigoare, dacă au fost elaborate și recepționate de investitor/beneficiar până la data intrării în vigoare a Hotărârii Guvernului nr. 907/2016, cu

modificările și completările ulterioare, ori sunt depuse spre re aprobare/reavizare.

(2) Cazurilor prevăzute la alin. (1) li se aplică legislația referitoare la elaborarea documentației tehnico-economice aferente investițiilor publice, precum și la elaborarea devizului general pentru obiective de investiții și lucrări de intervenții, în vigoare la data la care au intervenit situațiile respective.

CAPITOLUL V Dispoziții finale

Art. 25. — Anexele nr. 1—4 fac parte integrantă din prezentul ordin.

București, 17 ianuarie 2019.
Nr. 7.

Ministrul afacerilor interne,
Carmen Daniela Dan

Art. 26. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin, Ordinul ministrului internelor și reformei administrative nr. 597/2008 privind stabilirea conținutului-cadru, întocmirea și avizarea documentațiilor tehnico-economice aferente obiectivelor de investiții noi și/sau lucrărilor de intervenții la construcții existente, cuprinse în programele Ministerului Afacerilor Interne, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 689 din 9 octombrie 2008, cu modificările și completările ulterioare, se abrogă.

Art. 27. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

ANEXA Nr. 1

C O M P O N E N Ț A Consiliului tehnico-economic

I. Președinte: secretarul general al Ministerului Afacerilor Interne

II. Vicepreședinte: directorul general al Direcției generale logistice

III. Membri:

1. directorul general adjunct al Direcției generale logistice, care coordonează activitatea de patrimoniu imobiliar, investiții și proiectare pentru construcții;

2. directorul general al Direcției generale financiare;

3. directorul general al Direcției generale pentru comunicații și tehnologia informației;

4. directorul general al Direcției generale management operațional;

5. șeful Serviciului patrimoniu imobiliar și protecția mediului — Direcția generală logistică;

6. șeful Serviciului bugetare și monitorizare investiții — Direcția generală logistică;

7. șeful Serviciului controlul calității în construcții — Direcția generală logistică

IV. Secretar: directorul Direcției proiectare și consultanță în construcții — Direcția generală logistică

ANEXA Nr. 2

Fișă individuală de evaluare (model)

CONSILIUL TEHNICO-ECONOMIC AL M.A.I.

Ședința din data

FIȘĂ INDIVIDUALĂ DE EVALUARE

Obiectiv de investiții:

.....

Observații privind:

1. Necesitatea și oportunitatea investiției și încadrarea în programe/strategii:

.....

2. Soluția tehnică aleasă și respectarea normelor și normativelor în vigoare:

.....

3. Evaluarea lucrărilor, devizul general și finanțarea lucrărilor:

.....

4. Avize și acorduri:

.....

5. Concluzii și propuneri:

.....

.....

Structura

.....

Membru/Membru supleant
(semnătura)

.....

AVIZ
(model)

ANTET

Aprob
Președintele Consiliului tehnico-economic,
.....

AVIZ Nr.

În conformitate cu prevederile Legii nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, în baza dispozițiilor Ordinului ministrului afacerilor interne nr. 7/2019 privind stabilirea conținutului-cadru, întocmirea și avizarea documentațiilor tehnico-economice aferente obiectivelor de investiții noi și/sau lucrărilor de intervenții la construcții existente, cuprinse în programele Ministerului Afacerilor Interne, și ale Hotărârii Guvernului nr. 907/2016 privind etapele de elaborare și conținutul-cadru al documentațiilor tehnico-economice aferente obiectivelor/proiectelor de investiții finanțate din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare,

în urma analizei efectuate în ședința din data, Consiliul tehnico-economic avizează favorabil documentația pentru realizarea investiției, cu următorii indicatori tehnico-economici:

Tipul avizului:

Nr. crt.	Denumire lucrare + amplasament, tip obiectiv + cod documentație	INV C+M Valoare totală — lei —	Sursa de finanțare (capitol/sursă/titlu)	Capacități aprobate	Durata de realizare
				
1.	Valori inițiale				
	Consolidare				
	Modernizare				
	Refacere				
	Extindere				
	Investiție				
	Valori actualizate				
	Consolidare				
	Modernizare				
	Refacere				
	Extindere				
	Investiție				

Secretarul Consiliului tehnico-economic al Ministerului Afacerilor Interne,
.....

ANEXA Nr. 4

Ordin de aprobare a indicatorilor tehnico-economici

(model)

(STEMA ROMÂNIEI)

ROMÂNIA

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE

ORDIN

Nr. din

În conformitate cu prevederile Legii nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările ulterioare, și ale Hotărârii Guvernului nr. 335/2011 pentru modificarea limitelor valorice privind competențele de aprobare a documentațiilor tehnico-economice ale obiectivelor de investiții noi,

ministrul afacerilor interne emite următorul ordin:

Articol unic. — Se aprobă documentațiile tehnico-economice, faza (studiu de fezabilitate sau documentații de avizare a lucrărilor de intervenții), pentru obiectivul de investiții „.....”, din cadrul, elaborate de, cu principalii indicatori tehnico-economici, potrivit anexei la prezentul ordin.

Ordonator principal de credite,
.....

**PRINCIPALII INDICATORI TEHNICO-ECONOMICI
ai (SF sau DALI) pentru obiectivul de investiții/intervenții
la construcții „.....”**

.....
(denumirea autorității contractante, nr. cadastral și adresa)

Total: lei, din care

— C+M: lei

Capacități tehnice

Durata de execuție

Secretarul Consiliului tehnico-economic al Ministerului Afacerilor Interne,

.....

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR



„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

